

om lederuddannelse af de mennesker, der er ledere på plejehjemmene, og det andet er, at der skal bygges flere boliger til de svage ældre.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Ja, det lyder meget godt, og det er jeg meget glad for at høre. Men jeg vil spørge, om fru Lene Espersen vil være med til at indføre en statslig kontrol, nøjagtig som det nu sker på fødevarerområdet. Mener fru Lene Espersen ikke, at det bedste er, at staten kommer ind?

Der har jo været mange smuttere her på det sidste. Vi har hørt om skrækindjagende eksempler på misrøgt på plejehjemmene, men jeg vil godt sige, at det er forhåbentlig undtagelserne. Men hvis nu der kommer åbenhed, vil det sikkert gå sådan, at kommunerne konkurrerer meget voldsomt om at komme på top 10-listen over at have indført de bedste kvaliteter på plejehjemmene med hensyn til kost og hygiejne og alt sådan noget. Vi kunne indføre det offentlige tilsyn i fødevarer, hvorfor kan vi så ikke lige så vel gøre det med hensyn til de ældre? Det er dog trods alt lige så vigtigt, mener jeg, og det er altså statslig kontrol, jeg taler om.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Det kan godt være, vi bare taler forbi hinanden.

Det, vi taler om, er, at der fra statsligt hold skal måles kvalitet på plejehjemmene. Man skal have en mulighed for at sammenligne og holde øje med, at tingene bliver bragt i orden, og det tror jeg sådan set er den allerbedste form for kontrol. Det er jo også på den måde, vi sikrer det frie forbrugervalg – forstået på den måde, at de pårørende vil sikre sig, at deres forældre eller bedsteforældre på plejehjemmene har det godt.

Jeg tror, det er svaret. Jeg forstår godt, at hensigten er, at vi først og fremmest får oprettet en målelig kvalitet, altså får oprettet nogle metoder til at måle kvaliteten på plejehjemmene, og når vi har det, er der også noget at kontrollere. Men grundlaget for overhovedet at få sikkerhed for, at tingene bliver overholdt, er jo altså, at vi kan se, hvordan kvaliteten er, og her mener vi, der ligger en stor opgave i, at staten får etableret en benchmarking af plejehjemmene.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Da der ikke er indtegnet flere til første spørgerunde, går vi nu over til anden runde, og jeg har indtegnet fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er glad for, at det tilsyneladende er lykkedes at skabe en eller anden form for dialog med De Konservative om, hvordan man får flere hænder i arbejde, og hvordan erhvervslivet kan gøre brug af dem, og hvis vi kan finde en måde at tale til hinanden på, som giver resultater, synes jeg, meget vil være nået.

Men jeg lagde mærke til, at fru Lene Espersen sagde, at vi skal sætte skatten på arbejdskraft ned og så i øvrigt forbigå selskabsskatten. Næsten sådan sagde fru Lene Espersen. Jeg tror ikke helt, der vil være opbakning fra erhvervslivet, i hvert fald ikke til den sidste del af det, men i hvert fald har de tre sidste skattereformer, der er blevet indgået aftale om her i Folketinget, alle sammen haft til hensigt at sætte skatten på arbejdskraft ned. Men med hensyn til lære- og praktikpladser og fleksjob og skånejob, og hvad der i øvrigt findes af særlige ordninger, gælder det jo for dem alle sammen, at det er ikke ordinære arbejdspladser. Der er statstilskud til dem alle sammen, og det er ikke så dyrt som at ansætte almindelig arbejdskraft at have lære- og praktikpladser eller at have fleksjob, så det er ikke det, der er argumentet for erhvervslivet.

Jeg vil gerne høre, hvordan fru Lene Espersen vil sikre, at de nødvendige billige arbejdspladser bliver oprettet i erhvervslivet, så vi får flere hænder i arbejde.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Ja, jeg kan da komme med en glædelig nyhed til fru Elisabeth Arnold. Man kan i hvert fald bevilge regeringen en ekstra lang efterårsferie på grundlag af denne runde, for erhvervslivet ønsker ikke, at selskabsskatterne skal sættes ned, hvis kompensationen fra statens side skal være, at afgifterne forhøjes. Den model har ingen interesse for erhvervslivet, så man kan spare mange kræfter i Skatteministeriet og Finansministeriet ved at droppe den idé allerede i dag.

Hvis man spørger erhvervslivet: I kan få lov til at bestemme én ting, og hvad kan vi gøre for at hjælpe jer til at klare jer på længere sigt, hjælpe til at bevare det danske velfærdssamfund og